

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **J. Š.**, bytom B., S. č.X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2007, č.k. 6 Sd 223/2006-11, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2007, č.k. 6 Sd 223/2006-11, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26.septembra 2007, č.k. 6 Sd 223/2006-11 potvrdil rozhodnutie z 25. apríla 2006 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/ s odôvodnením, že nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku, lebo podľa záverov posudku príslušného posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave navrhovateľ nie je invalidný, pretože jeho zdravotné postihnutie má za následok len 30%-tnú mieru poklesu jeho zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu invalidný dôchodok, lebo posudková lekárka Sociálnej poisťovne ústredia ho písomne ani ústne neinformovala o posudku zo 16. augusta 2006, čiže do dňa pojednávania krajského súdu dňa 26. septembra 2007 o stanovisku odporkyne v posudku nebol informovaný, takže ho nemohol spochybniť. Poukázal na to, že posudková lekárka ústredia Sociálnej poisťovne mu pri vstupe do ordinácie bez akéhokoľvek vyšetrenia oznámila, že nemá nárok na invaliditu, pretože s jeho diagnózou sa po šiestich mesiacoch chodí a vyzvala ho k výmene ortopéda, nepoznala rozdiel medzi nemeckými a francúzskymi barlami. Tiež namietal doplnenie dokazovania pred krajským súdom jeho výsluchom, pretože nie si je vedomý žiadneho výsluchu pred súdom dňa 26. septembra 2007.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s ods. 2 OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Z obsahu súdneho aj administratívneho spisu navrhovateľa vyplýva, že jeho zdravotný stav posúdil 10. apríla 2006 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - pobočky so sídlom v Bratislave MUDr. B. na základe jeho žiadosti o priznanie invalidného dôchodku spísanej 27.marca 2006. Po posúdení zdravotného stavu navrhovateľa a predložených lekárske správ posudkový lekár stanovil, že navrhovateľ má rozhodujúce zdravotné postihnutie: stavy po zlomenine stehennej kosti zo dňa 11. marca 2005, kedy bol

zrazený autom a operovaný dňa 16. marca 2005, pri dobrej funkcii končatiny s mierou poklesu 30 % podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení (kap. XV, odd. G, bod 43a) s možnosťou vykonávať prácu v administratíve podľa dosiahnutého vzdelania v prostredí bez nerovného terénu. Novozistená hypertenzia a mnohopočetná cholecystolithiaza sú nezávažné a z posudkového hľadiska nevýznamné.

Zhodný záver vyplýva aj z posudku z 13. júla 2006 tejto sociálnej poisťovne, ktorý bol vypracovaný po padaní opravného prostriedku navrhovateľom zo 14. septembra 2007 proti rozhodnutiu odporkyne z 25. apríla 2006. Z posudku posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave zo 16. augusta 2006, zadováženého pre potreby súdneho konania, je za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa určená zhodne ako v predošlých posudkoch : Zlomenina stehennej kosti vpravo – stav po osteosyntéze v roku 2005 /kap. XV.,odd. G., bod 43a prílohy zákona o sociálnom poistení/. Iné zdravotné postihnutie neodôvodnilo 10 %-tné zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom ani také zvýšenie by nepostačilo na priznanie invalidného dôchodku. Posudková lekárka odporkyne tak vo svojom posudku zhodne so závermi predchádzajúcich posudkov dospela k záveru, že navrhovateľ nie je invalidný.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní voči odbornej spôsobilosti posudkovej lekárky posúdiť zdravotný stav navrhovateľa, na základe ním uvedených dôvodov, nemohol odvolací súd zohľadniť. Uvádzané zdravotné problémy boli známe posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľ namietal, že do konania na krajskom súde dňa 26. septembra 2007 nebol informovaný o stanovisku odporkyne v posudku, zadováženom pre účely súdneho konania je potrebné uviesť, že o pojednávaní prvostupňového súdu navrhovateľ vedel už 14. septembra 2007, kedy aj napísal tomuto súdu, že sa pojednávania zúčastní a mohol tak do pojednávania súdu nahliadnuť do spisu v záujme oboznámenia sa s posúdením jeho zdravotného stavu a prípravy na pojednávanie. Tiež stručné stanovisko navrhovateľa k veci je zaznamenané v zápisnici z pojednávania konaného dňa 26. septembra 2007, kedy žiadal zrušiť rozhodnutie odporkyne a priznať mu invalidný dôchodok, ako aj uviedol, že nie je pravdou, že keď bol vyšetrený posudkovou lekárkou ústredia pre účely súdneho konania, že chodil za pomoci dvoch francúzskych barlí, pretože chodil za pomoci dvoch nemeckých barlí. Iné k veci nemal čo

uviesť. Nedoložil na pojednávaní krajského súdu a ani neskôr v odvolacom konaní ďalšie lekárske správy o zhoršenom zdravotnom stave. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa na odstránenie prípadných pochybností preto odvolací súd nevezhliadol.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť. Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. októbra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová